

Na broj spisa: St-158/2026

TRGOVAČKI SUD U ZADRU
Ulica dr. Franje Tuđmana 35
23000 Zadar

RAZLUČNI VJEROVNIK: **KTITOR d.o.o.**, Zagreb, Gupčeva ulica 27, OIB: 42156534685, zastupan po punomoćniku Ivanu Matiću, odvjetniku iz Zagreba

„DUŽNIK“: **HOTELI VODICE d.d.**, Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, zastupan po Ivanu Krželju, odvjetniku u Splitu

RADI: prethodni postupak radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka

DRUGI PODNESAK „DUŽNIKA“
U POSTUPKU POD POSLOVNIM BROJEM ST-158/2026

kojim zahtijeva da se raspravi i obrazloži
postojanje aktivne legitimacije predlagatelja

odnosno primjeni ustavno načelo
postupovne ravnopravnosti stranaka i jednakosti procesnog oružja
(aspekti prava na pravično suđenje iz čl.29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske)

- 1.** Sukladno članku 31. i 77. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske, sudovi su obvezni poštovati pravna stajališta Ustavnog suda i uvažavati ustavnosudskom praksom ustanovljene obvezujuće pravne standarde u odnosu na zaštitu ljudskih prava (*što ujedno apostrofira i sam Ustavni sud Republike Hrvatske, uključivo i u odluci posl.br. U-III/203/2007 od 12.05.2010.g.*)

Dokaz: 1. pregled odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske posl.br. U-III/203/2007

Ustavni sud Republike Hrvatske je u brojnim odlukama izrazio jasan stav da se stečajnom **dužniku treba omogućiti očitovanje o svim relevantnim činjenicama, a kojim bi dužnik mogao otkloniti pokretanje stečajnog postupka**, u protivnom se krši dužnikovo ustavno pravo na pravično suđenje u smislu čl.29. st.1. Ustava Republike Hrvatske.

Dokaz: 2. pregled odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske posl.br. U-III/4963/2008
3. pregled odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske posl.br. U-III/1143/2012
4. pregled odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske posl.br. U-III/2057/2015

- 2.** Štoviše, u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske posl.br. U-III/4963/2008 posebno se apostrofira sljedeće:

„...Međutim, u slučaju kada moguća sudska interpretacija povređuje samu bit nekog podnositeljevog ustavnog prava, Ustavni sud dužan je razmotriti sve ustavnopravno relevantne činjenice, okolnosti i stajališta.

Polazeći od navedenog, Ustavni sud u prvom redu treba odgovoriti na pitanje:

... - je li aktivna legitimacija vjerovnika za pokretanje stečajnog postupka utvrđena na način koji u razumnoj i objektivnoj mjeri otklanja sumnju u pravičnosti tog postupka...“

Uvažavajući mogućnost da VTS (načelno, ali i u konkretnom slučaju) mijenja svoja pravna shvaćanja jer promjena u pravilu znači evoluiranje pravne misli, u ovom ustavnosudskom postupku potrebno je ocijeniti je li takva promjena (naime, osporenoj promjeni pravnog shvaćanja VTS-a prethodilo je drugačije pravno shvaćanje VTS-a, uslijed kojega su ukinuta ranija prvostupanjska rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom /podnositeljem/) utjecala na ograničenje ostvarivanja dužnikovih (podnositeljevih) prava u stečajnom postupku, što bi potom, promatrano s aspekta dužnikovog (podnositeljevog) prava na pravično suđenje, moglo povrijediti dužnikovo (podnositeljevo) pravo na postupovnu ravnopravnost s vjerovnikom...

Istražno i oficijozno načelo u stečajnom postupku mnogo je naglašenije no u parničnom postupku. (...) Aktivna legitimacija vjerovnika (...) sasvim sigurno se može okvalificirati kao činjenica koja je od važnosti za stečajni postupak, jer od toga ovisi ne samo donošenje rješenja o pokretanju prethodnog postupka u kojem će se utvrđivati postojanje stečajnog razloga, već i donošenje rješenja o otvaranju stečajnog postupka. (...) Treba jasno istaknuti da bez valjane aktivne legitimacije i postojanja stečajnog razloga u trenutku donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nema zakonske osnove za otvaranje stečajnog postupka. (...)

Sprečavanje stečajnog dužnika da dokazuje istinitost svojih tvrdnji kojima bi mogao otkloniti otvaranje stečajnog postupka ne može se opravdati ni hitnom naravi stečajnog postupka"

Citirani pravni stav ujedno predstavlja i ustanovljene obvezujuće pravne standarde koji se moraju implementirati i u ovom konkretnom postupku, te će u ovom podnesku detaljno elaborirati način na koji je „utvrđeno“ da bi Razlučni Vjerovnik uopće imao aktivnu legitimaciju podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, kao i isprave (sudske odluke) koje je Dužnik priložio i koje su u potpunosti apstrahirane.

Pored toga će se detaljno elaborirati ranije iznesena pravna shvaćanja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske koja su (namjerno ili ne) u ovom postupku potpuno zanemarena.

- 3.** Kao manju digresiju prije elaboriranja ključnih okolnosti vezanih za nedostatak aktivne legitimacije Razlučnog Vjerovnika, Dužnik ukazuje na stavi izražen u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske posl.br. U-III/4963/2008 (kao i u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske posl.br. U-I-198/2001) koji glasi:

„Provedbom stečajnog postupka uklanja se iz gospodarskog i pravnog poretka pravna osoba koja svoje financijske obveze ne može uredno ispunjavati (cilj stečajnog postupka)“

Vezano za predmetni cilj stečajnog postupka, Dužnik u privitku ovog podneska dostavlja obrazac SOL-2 izdan od Zagrebačke banke d.d. dana 08.04.2026.g. iz kojeg je vidljivo da saldo Dužnikovog računa na taj dan iznosi 850.119,34 EUR, da je priljev na račun Dužnika u posljednjih 30 dana iznosio 295.909,29 EUR, te da prosječno stanje sredstava na računu u posljednjih 30 dana iznosi 779.264,61 EUR.

Dokaz: 5. pregled preslike obrasca SOL-2 za Dužnika od dana 08.04.2026.g.

Uvažavajući citirane podatke, Dužnik definitivno ne predstavlja pravnu osobu koja bi se trebala ukloniti iz gospodarskog i pravnog poretka, dapače.

- 4.** Vezano za meritum ovog podneska, Dužnik je u više navrata (u barem četiri podneska) argumentirao i elaborirao sve razloge zbog kojih Razlučni Vjerovnik jednostavno nema aktivnu legitimaciju podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom iz jednostavnog razloga što se ne može smatrati osobnim vjerovnikom Dužnika.

Međutim, u dosadašnjem tijeku postupka postojanje aktivne legitimacije Razlučnog Vjerovnika za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka je obrazloženo u dvama rješenjima kako slijedi:

- u obrazloženju rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl.br. St-105/2023 od dana 12.05.2023.g., navedeno je, cit:

„Osim što je založni vjerovnik na nekretninama dužnika, predlagatelj može svoju tražbinu iz Ugovora o dugoročnom kreditu od 27. srpnja 2010. i pripadajućeg dodatka namirivati i na ostaloj imovini dužnika (čl. 3. st. 2. Ugovora o založnom pravu od 27. srpnja 2010. koji je zaključen radi osiguranja Ugovora o dugoročnom kreditu – list spisa 686 do 690)“.

13. Sud je stava da je predlagatelj KTITOR d.o.o., Zagreb, ovlašten za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad društvom HOTELI VODICE d.d., Vodice, Ulica Grgura Ninskog 1, OIB:94858559872, jer je učinio vjerojatnim da tražbinu neće moći namiriti u potpunosti iz predmeta na koji se njegovo razlučno pravo odnosi. Naime, sukladno Financijskim izvješćima za 2021. vrijednost svih dužnikovih nekretnina iznosi oko 68.000.000,00 kuna, dok potraživanje predlagatelja prema dužniku iznosi 67.248.104,67 kuna, koja tražbina se temelji na Ugovoru o dugoročnom kreditu broj 46/10 od 27. srpnja 2010. te Dodatku I Ugovora o dugoročnom kreditu broj 46/10 od 27. srpnja 2010., a namirenje koje tražbine je naloženo dužniku rješenjem Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj Ovr-428/2021 od 5. prosinca 2022. Nadalje, uvidom u priložene zemljišnoknjižne izvratke u spisu razvidno je i da predlagatelj nije upisan kao prvi u prednosnom redu namirenja, u odnosu na nekretnine u vlasništvu dužnika, a pored toga isti i nema založno pravo na svim nekretninama dužnika (list spisa 571 do 641). Osim što je založni vjerovnik na nekretninama dužnika, predlagatelj može svoju tražbinu iz Ugovora o dugoročnom kreditu od 27. srpnja 2010. i pripadajućeg dodatka namirivati i na ostaloj imovini dužnika (čl. 3. st. 2. Ugovora o založnom pravu od 27. srpnja 2010. koji je zaključen radi osiguranja Ugovora o dugoročnom kreditu – list spisa 686 do 690).

- u obrazloženju rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-2217/2023 od dana 05.07.2023.g., navedeno je, cit:

„Pri tome se napominje da je temeljem Ugovora o dugoročnom kreditu broj 46/10 d 27. srpnja 2010. koji Ugovor su sklopili društvo Jadranska banka d.d. kao založni vjerovnik i dužnik kao korisnik kredita i založni dužnik prenesena tražbina s društva Jadranska banka d.d. na predlagatelja kao novog vjerovnika (list 85. - 89. spisa).

Iz odredbe čl. 3. st. 2. Ugovora proizlazi da je dužnik suglasan da založni vjerovnik na temelju tog Ugovora kao javnobilježničke isprave, po dospelosti tražbine ukoliko ne bude podmirena u roku, neposredno provede ovrhu kako na založenim nekretninama tako i na svim njegovim računima kod banaka i njegovoj ostaloj pokretnoj i nepokretnoj imovini.

Predlagatelj je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom – društvom Hoteli Vodice d.d. podnio 12. prosinca 2022.

Iz tog prijedloga proizlazi da predlagatelj prema dužniku ima tražbinu u iznosu od 67.248.104,67 kn koja se temelji na navedenom Ugovoru o dugoročnom kreditu te Dodatku I tog Ugovora, a namirenje koje tražbine je naloženo dužniku na temelju rješenja Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj Ovr-428/2021 od 5. prosinca 2022.

To rješenje dostavljeno je FINA-i na provedbu te je zavedeno u Očevidniku osnova za plaćanje na 5. mjestu u prvenstvenom redu.

Iz navedenog proizlazi da je prijedlog predlagatelj podnio u vrijeme kada se predmetno rješenje o ovrsi nalazilo na provedbi kod FINA-e, iz čega pak proizlazi da je dužnik odgovoran predlagatelju cijelom svojom imovinom, jer predlagatelj provodi ovrhu ne samo na imovini osiguranoj razlučnim pravom, nego i na ostaloj dužnikovoj imovini.“

10. Suprotno navodima žalitelja, a budući da je predstečajni postupak pravomoćno okončan, ovaj sud je mišljenja da on nema utjecaja na dužnički status dužnika u odnosu na predlagatelja kao vjerovnika (sljednik društva Jadranska banka d.d.). Pri tome se napominje da je temeljem Ugovora o dugoročnom kreditu broj 46/10 d 27. srpnja 2010. koji Ugovor su sklopili društvo Jadranska banka d.d. kao založni vjerovnik i dužnik kao korisnik kredita i založni dužnik prenesena tražbina s društva Jadranska banka d.d. na predlagatelja kao novog vjerovnika (list 85. - 89. spisa). Iz odredbe čl. 3. st. 2. Ugovora proizlazi da je dužnik suglasan da založni vjerovnik na temelju tog Ugovora kao javnobilježničke isprave, po dospelosti tražbine ukoliko ne bude podmirena u roku, neposredno provede ovrhu kako na založenim nekretninama tako i na svim njegovim računima kod banaka i njegovoj ostaloj pokretnoj i nepokretnoj imovini. Predlagatelj je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom – društvom Hoteli Vodice d.d. podnio 12. prosinca 2022. Iz tog prijedloga proizlazi da predlagatelj prema dužniku ima tražbinu u iznosu od 67.248.104,67 kn koja se temelji na navedenom Ugovoru o dugoročnom kreditu te Dodatku I tog Ugovora, a namirenje koje tražbine je naloženo dužniku na temelju rješenja Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj Ovr-428/2021 od 5. prosinca 2022. To rješenje dostavljeno je FINA-i na provedbu te je zavedeno u Očevidniku osnova za plaćanje na 5. mjestu u prvenstvenom redu. Iz navedenog proizlazi da je prijedlog predlagatelj podnio u vrijeme kada se predmetno rješenje o ovrsi nalazilo na provedbi kod FINA-e, iz čega pak proizlazi da je dužnik odgovoran predlagatelju cijelom svojom imovinom, jer predlagatelj provodi ovrhu ne samo na imovini osiguranoj razlučnim pravom, nego i na ostaloj dužnikovoj imovini.

Dokaz: 6. pregled rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl.br. St-105/2023 od 12.05.2023.
7. pregled rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-2217/2023 od 05.07.2023

- 5.** Dakle, cjelokupno obrazloženje pravnog stava da bi Razlučni Vjerovnik ujedno bio i osobni vjerovnik Dužnika kojemu Dužnik odgovara za ispunjenje tražbine neograničeno cjelokupnom svojom imovinom, temelji se zapravo na uvjerenju da opća ovršna klauzula iz članka 3.2. Ugovora o založnom pravu (ne Ugovora o dugoročnom kreditu kako to pogrešno zaključuje VTSRH u citiranom rješenju), i nadalje proizvodi pune pravne učinke, te da je potvrda takvom stavu upravo Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od 05.12.2022.g. kojim je određena ovrha i na nekretninama Dužnika i na bankovnim računima Dužnika i na tražbinama Dužnika.
- 6.** Međutim, takav stav osim što nije pravilan, ujedno potpuno zanemaruje činjenice i isprave koje je Dužnik priložio spisu, a koje govore izravno protivno citiranom pravnom stavu.
- 6.1.** Prije svega se posebno ističe kako se uopće nije uvažila činjenica da je Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od 05.12.2022.g., u odnosu na ovrhu određenu na novčanim sredstvima, ukinuto već Rješenjem Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od dana 16.12.2022.g.

19 Ovr – 428/2021

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
OIB:29399232217

RJEŠENJE

Općinski sud u Šibeniku, po sutkinji Ani Kević Brakus, u ovršnoj stvari ovrhovoditelja KTITOR d.o.o., Zagreb, Gupčeva ulica 27, OIB: 42156534685, zastupan po punomoćniku Ivanu Matiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv ovršenika HOTELI VODICE d.d., Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, zastupan po punomoćnici Sonji Bulić, odvjetnici iz Pule, radi ovrhe, dana 16. prosinca 2022.g., bez prisutnosti stranaka,

riješio je

1. Djelomično se prihvaća žalba ovršenika te se djelomično preinačava rješenje o ovrši ovog suda broj Ovr-428/21 od dana 5. prosinca 2022.g i to na način da se odbija prijedlog za određivanje ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika.

2. Djelomično se obustavlja ovrha određena rješenjem ovog suda broj Ovr-428/21 od dana 5. prosinca 2022.g. i to na novčanim sredstvima ovršenika i ukidaju provedene radnje.

U obrazloženju Rješenja Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od 16.12.2021.g., navodi se:

16. Ovaj sud je stava da obzirom da predmetna tražbina nije uvrštena u popis utvrđenih tražbina već je uvrštena u popis razlučnih prava u odnosu na Jadransku banku d.d. (prednika sadašnjeg ovrhovoditelja) koja se odrekla prava namirenja predmetne tražbine iz bilo kojeg druge vrste imovine ovršenika osim na njegovim nekretninama dakle Jadranska banka d.d. tražbinu koja je predmet ove ovrhe nije prijavila kao tražbinu osobnog vjerovnika koja bi bila obuhvaćena postupkom predstečajne nagodbe nego kao razlučno pravo razlučnog vjerovnika koji ne sudjeluje u postupku predstečajne nagodbe a koja tražbina se može ostvariti isključivo iz vrijednosti ovršenikove imovine na kojoj postoji založno pravo, odnosno, u konkretnom, na ovršenikovim nekretninama. Upravo iz navedenog razloga, prema stavu ovog suda, Rješenjem o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa:UP-I/110/07/13-01/4625, Ur.broj:04-06-13-4625-144, pravni prednik ovrhovoditelja (Jadranska banka d.d.) je i navedena kao razlučni vjerovnik.

17. Dakle, obzirom da ovršne isprave razlučnih vjerovnika ne gube pravnu snagu glede namirenja na predmetima na kojima postoji razlučno pravo (a to su u konkretnom slučaju nekretnine ovršenika) iste gube pravnu snagu glede namirenja na predmetima na kojima ne postoji razlučno pravo zaključak je ovog suda da se ovrhovoditelj u ovom postupku ne može namirivati ovrhom na novčanim sredstvima ovršenika nego isključivo na nekretninama ovršenika na kojima postoji zasnovano založno pravo u njegovu korist a to su nekretnine pobrojane u točki 1. obrazloženja ovog rješenja na kojima je također određena ovrha rješenjem o ovrši broj Ovr-428/21 od dana 5. prosinca 2022.g.

18. Potonje iz razloga što ovrhovoditelj ne može istovremeno biti i razlučni vjerovnik s pravom na odvojeno namirenje (što u konkretnom slučaju i jest) i osobni vjerovnik s pravom na namirenje tražbine iz ostale imovine ovršenika.

19. Dakle, sukladno zakonskom ovlaštenju iz čl.51. st.2. OZ-a ovaj sud je djelomično prihvatio žalbu ovršenika te djelomično preinačio navedeno rješenje o ovrši i to na način da je odbio prijedlog za određivanje ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika posljedično čemu je trebalo obustaviti ovrhu samo na novčanim sredstvima ovršenika i ukinuti sve provedene radnje samo u odnosu na ovrhu koja je bila određena na novčanim sredstvima ovršenika.

U Šibeniku, 16. prosinca 2022.g.

6.2. Dakle, već sam prvostupanjski ovršni sud (Općinski sud u Šibeniku) pravilno i jasno navodi da društvo Ktitor d.o.o. (obzirom da se u postupku predstečajne nagodbe njegov singularni materijalno pravni prednik nije odrekao prava na odvojeno namirenje), **ne može istovremeno biti i razlučni vjerovnik s pravom na odvojeno namirenje (što i jest) i osobni vjerovnik s pravom na namirenje tražbine iz ostale imovine Dužnika (što nije).**

Dokaz: 8. pregled rješenja Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od 16.12.2022.

Posebno se ističe da je ovdje citirano Rješenje Općinskog suda u Šibeniku doneseno prije naprijed spomenutih rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl.br. St-105/2023 od 12.05.2023.g. i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-2217/2023 od 05.07.2023.g.

6.3. Razlučni Vjerovnik (društvo Ktitor d.o.o.) je, naravno, izjavio žalbu protiv Rješenja Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od dana 16.12.2022.g.

Žalba društva Ktitor d.o.o. (Razlučnog Vjerovnika) u cijelosti je odbijena rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl.br. GŽ Ovr-42/2023-4 od dana 18.08.2023.g. („Drugostupanjsko Rješenje“)

U obrazloženju Drugostupanjskog Rješenja jasno se potvrđuje stav Općinskog suda u Šibeniku, te se navodi:

7. Suprotno navodima žalbe ovrhovoditelja pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da se prednik ovrhovoditelja, u postupku predstečajne nagodbe koji se vodio protiv ovršenika, kao razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje. U tom slučaju i po ocjeni ovoga suda, pravni prednik ovrhovoditelja mogao je svoju tražbinu namiriti samo iz založenih nekretnina, a ovršna isprava u odnosu na druga sredstva ovrhe i to novčana sredstva ovršenika izgubila je pravnu snagu i na temelju te ovršne isprave ovrhovoditelj, odnosno njegov prednik, nije mogao pokrenuti ovršni postupak protiv ovršenika na tim drugim sredstvima ovrhe. Naime, vjerovnik koji svoje potraživanje prema dužniku nije pravovremeno prijavio niti je sudjelovao u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe nad dužnikom, protekom roka za prijavu potraživanja u tom postupku više ne može pokrenuti, niti nastaviti voditi parnični ili ovršni postupak za utvrđenje odnosno ostvarenje te tražbine nastale prije pokretanja postupka predstečajne nagodbe. Ako vjerovnik nije prijavio svoju novčanu tražbinu u postupak predstečajne nagodbe zbog čega njegova tražbina nije obuhvaćena predstečajnom nagodbom nad tuženikom tada nema procesnu legitimaciju za vođenje postupka. Takav stav zauzet je već u odlukama ovoga suda poslovni broj GŽ-1446/16-2 od 22. kolovoza 2016. i GŽ 803/2021-2 od 6. srpnja 2021.

8. Prema tome, pravilno je iz javnih, odnosno javno ovjerenih isprava, prvostupanjski sud utvrdio da prednik ovrhovoditelja, pa slijedom toga niti ovrhovoditelj, nemaju pravo namirenja svoje tražbine iz drugih sredstava osim imovine koja je bila predmetom založnog prava, jer se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje u postupku predstečajne nagodbe protiv ovršenika.

9. Također, nije u pravu ovrhovoditelj kada u svojoj žalbi smatra da pravo na odvojeno namirenje egzistira samo za vrijeme trajanja predstečajne nagodbe, a da završetkom predstečajne nagodbe vjerovnik ovršenika može svoju tražbinu namiriti i na drugim sredstvima ovrhe, a ne samo na založenih nekretnina. Naime, ovršne isprave koje se odnose na tražbine iz predstečajne nagodbe gube svoju pravnu snagu u odnosu na dužnika ukoliko nisu prijavljene u predstečajnoj nagodbi osim prava i tražbina razlučnih vjerovnika koji tu svoju tražbinu mogu naplatiti iz založenih nekretnina. Gubitak prava iz ovršnih isprava u odnosu na one tražbine koje nisu prijavljene u predstečajnoj nagodbi i za koje vjerovnik nije bio osobni vjerovnik u predstečajnoj nagodbi proteže se i na razdoblje nakon završetka predstečajne nagodbe zbog čega prava iz ovršnih isprava u odnosu na te tražbine gube pravnu snagu ukoliko takav vjerovnik kao osobni vjerovnik tu tražbinu nije prijavio u predstečajnoj nagodbi.

10. Radi naprijed navedenog, po ocjeni ovoga suda, prvostupanjski sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i pravilno je primijenio materijalno pravo kada je temeljem odredbe članka 52. stavak 4. OZ-a prihvatio žalbu ovršenika u dijelu kojim je

rješenjem o ovrsi određena ovrha na novčanim sredstvima ovršenika te kada je u tom dijelu odbio prijedlog ovrhovoditelja za ovrhu i ukinuo provedene ovršne radnje.

Koprivnica, 18. kolovoza 2023.

Sudac

Damir Ronić

Dokaz: 9. pregled rješenja Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl.br. GŽ Ovr-42/2023-4 od 18.08.2023.

6.4. Razlučni Vjerovnik (društvo Ktitor d.o.o.) nije osporavalo naprijed citirano Drugostupanjsko Rješenje podnošenjem izvanrednog pravnog lijeka.

Slijedom navedenog, među strankama već postoji res iudicata (*i to upravo Rješenje Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od 16.12.2022.g. koje je u cijelosti potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl.br. Gž Ovr-42/2023-4 od 18.08.2023.g.*) po pitanju da li Razlučni Vjerovnik ujedno ima položaj i osobnog vjerovnika naspram Dužnika, s ovlaštenjem da svoju tražbinu ostvaruje neograničeno iz cjelokupne imovine Dužnika.

Naravno, odgovor je vrlo jasan, kako je naprijed izloženo – Razlučni Vjerovnik ne može istovremeno biti i razlučni vjerovnik s pravom na odvojeno namirenje (što i jest) i osobni vjerovnik s pravom na namirenje tražbine iz ostale imovine Dužnika (što nije).

6.5. Pored navedenog, posebno je za istaknuti kako je rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl.br. Gž Ovr-42/2023-3 od 18.08.2023.g., u cijelosti ukinuto Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od 05.12.2021.g., na kojemu Razlučni Vjerovnik temelji svoj prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Dužnikom.

Dokaz:

- 10. pregled rješenja Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl.br. Gž Ovr-42/2023-3 od 18.08.2023.**
- 11. pregled prijedloga za otvaranje stečajnog postupka od dana 12.12.2022.g.**

6.6. Razlučnog Vjerovnika nije spriječila činjenica da već postoji res iudicata (*kako je opisano pod točkom 6.4. ovog podneska*), te je ponovno dana 09.01.2024.g. zatražio od Općinskog suda u Šibeniku da odredi ovrhu na novčanim sredstvima Dužnika.

Takav prijedlog Razlučnog Vjerovnika je odbijen Rješenjem Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od dana 10.01.2024.g., uz obrazloženje kako je predmetno pravno pitanje na pravomoćan način razriješeno naprijed spomenutim rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl.br. Gž Ovr-42/2023-4 od 18.08.2023.g.

Razlučni Vjerovnik je (naravno) podnio žalbu protiv Rješenja Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od dana 10.01.2024.g. (tražeći da se odredi ovrha na novčanim sredstvima Dužnika), koja žalba je odbijena rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl.br. Gž Ovr-57/2024-5 od 14.04.2025.g.

Dokaz:

- 12. pregled rješenja Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od 10.01.2024.**
- 13. pregled rješenja Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl.br. Gž Ovr-57/2024-5 od 14.04.2025.g.**

6.7. Inače, i rješenje o ovrsi na nekretninama Dužnika koje je (ponovno) određeno rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021-81 od 19. prosinca 2023, u cijelosti je ukinuto (ponovno) rješenjem Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl.br. Gž Ovr-57/2024-4 od 14.04.2025.g.

Dokaz:

- 14. pregled rješenja Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, posl.br. Gž Ovr-57/2024-4 od 14.04.2025.g.**

To u konkretnom znači da u ovom trenutku uopće ne egzistira rješenje o ovrsi protiv Dužnika, doneseno i određeno u korist Razlučnog Vjerovnika.

6.8. Razlučni Vjerovnik je u međuvremenu (pretpostavlja se) shvatio da ne može istovremeno biti i razlučni vjerovnik s pravom na odvojeno namirenje na nekretninama opterećenim njegovim založnim pravom (što i jest) i osobni vjerovnik s pravom na namirenje tražbine iz ostale imovine Dužnika (što nije).

Slijedom toga, Razlučni Vjerovnik je svojim podneskom od dana 26.03.2026.g. (naslovljen 12.03.2026.g., ali dostavljen ovršnom sudu dana 26.03.2026.g.), pred Općinskim sudom u Šibeniku uredio svoj prijedlog za ovrhu na način da je isti ograničio isključivo na nekretnine na teret kojih ima uknjiženo založno pravo, te je de facto povukao raniji ovršni prijedlog u odnosu na sredstva na bankovnim računima Dužnika i na tražbinama Dužnika kao ranijim predmetima ovrhe.

O ovršnom prijedlogu Razlučnog Vjerovnika od dana 26.03.2026.g. ovršni sud još uvijek nije donio odluku.

Dokaz: 15. pregled ovršnog prijedloga Razlučnog Vjerovnika od dana 26.03.2026.g.

7. Naprijed citirana pravomoćna rješenja donesena u ovršnom postupku kojeg je Razlučni Vjerovnik pokrenuo protiv Dužnika, jasno i neprijeporno ukazuju da Razlučni Vjerovnik ne može istovremeno biti i razlučni vjerovnik s pravom na odvojeno namirenje na nekretninama opterećenim njegovim založnim pravom (što i jest) i osobni vjerovnik s pravom na namirenje tražbine iz ostale imovine Dužnika (što nije).

Dužnik smatra da je time na pravomoćan način već razriješeno pitanje da li je Razlučni Vjerovnik ujedno i osobni vjerovnik Dužnika (što nije), odnosno da li je Dužnik ujedno osobni dužnik Razlučnom Vjerovniku koji odgovara za ispunjenje obveze neograničeno svom svojom imovinom (što naravno nije).

8. Odredbom članka 109. stavak 3. Stečajnog zakona propisano je sljedeće:

*„Razlučni vjerovnik **kojemu je dužnik osobno odgovoran** ovlašten je podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim da tražbinu neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo“*

Navedeno znači da nije svaki založni/razlučni vjerovnik ovlašten (aktivno legitimiran) podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, **već samo onaj založni/razlučni vjerovnik kojemu je dužnik ujedno i osobno odgovoran.**

Pritom je potrebno obratiti pozornost i na odredbu članka 153. Stečajnog zakona, kojom je propisano sljedeće:

*„Vjerovnici s pravom odvojenoga namirenja su stečajni vjerovnici **ako im je dužnik i osobno odgovoran.** Oni imaju pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenoga namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti“.*

Slijedom citiranih odredbi Stečajnog zakona, aktivnu legitimaciju za podnošenje prijedloga radi otvaranja stečajnog postupka mogu (pored dužnika, „običnog stečajnog vjerovnika“ i Financijske agencije), može imati samo razlučni vjerovnik koji ujedno može nastupati i kao stečajni vjerovnik – dakle osoba koja ima založno pravo na dijelu imovine stečajnog dužnika, **te kojoj je stečajni dužnik pored toga ujedno i osobno odgovoran.**

Naprijed navedeno ne bi smjelo biti sporno niti potpunom laiku koji je barem jednom pročitao ovdje citirane odredbe Stečajnog zakona.

9. Iz naprijed citiranih odredbi se kao ključna okolnost ukazuje **pojam osobne odgovornosti dužnika**, a unificirana sudska praksa je već iznjedrila definiciju tog ključnog pojma.

- 9.1. Ovdje se apostrofira pravno shvaćanje izraženo u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1763/2006 od dana 20.12.2006.g., koje glasi:

*„Da bi određeni vjerovnik mogao svoju tražbinu ostvarivati prema stečajnom dužniku, kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku, **njegova tražbina kumulativno mora:***
(a) biti imovinskopravna,
(b) nastati prije otvaranja stečajnoga postupka,
(c) dužnik mora za nju odgovarati osobno i
(d) **dužnik mora za nju odgovarati cjelokupnom svojom imovinom.**

Samo vjerovnik tražbine sa svim navedenim karakteristikama je stečajni vjerovnik...

Karakteristika tražbine koja daje nekom vjerovniku status stečajnog vjerovnika je – osobnost.

To znaci da dužnik svojem vjerovniku odgovara za svoj dug cjelokupnom svojom imovinom.

Okolnost da dužnik odgovara dijelom svoje imovine (stvarnopravna odgovornost) ... – oduzima njegovoj odgovornost svojstvo osobnosti, pa vjerovnik takve obveze ne može ostvariti svoju tražbinu u stečajnom postupku (kao stečajni vjerovnik)...

Dokaz: 16. pregled odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1763/2006 od dana 20.12.2006.g.

9.2. Istovjetni stav je izražen i u dodatnoj odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-944/2013 od dana 25.02.2013., u kojoj se navodi, cit:

„Naime, da bi određeni vjerovnik mogao tražbinu ostvarivati protiv stečajnog dužnika kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku, tražbina mora biti imovinsko pravna.

Ona mora nastati prije otvaranja stečajnog postupka, dužnik mora za nju osobno odgovarati, cijelom svojom imovinom.

Samo vjerovnik sa svim tim karakteristikama, jest stečajni vjerovnik...”

Dokaz: 17. pregled odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-944/2013 od dana 25.02.2013

9.3. Također, u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-6689/2011 od 31.03.2015., iznosi se istovjetni pravni stav, koji glasi, cit:

„...Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da tražbina stečajnog vjerovnika prema stečajnom dužniku mora biti imovinsko pravna, mora nastati prije otvaranje stečajnog postupka, dužnik za nju mora osobno odgovarati i to (premda se to u navedenoj zakonskoj odredbi izričito ne navodi) cjelokupnom svojom imovinom...”

Dokaz: 18. pregled odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ- 6689/2011 dana 31.03.2015.

9.4. Nadalje, istovjetno se navodi u daljnjoj odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1346/2017 od 28.02.2017.g. i to, cit:

„...Stoga valja ukazati kako se predmet PŽ-1763/06 odnosi na potpuno drugu činjeničnu i pravnu situaciju, jer je stečajni dužnik u navedenom predmetu odgovarao vjerovniku samo dijelom imovine... Dakle, dužnik iz tog predmeta odgovarao je ograničeno, založenom stvari...

Kako je već ranije rečeno, stečajni dužnik u ovom predmetu svoju obvezu nije ugovorom ograničio na bilo koji način pa stoga odgovara vjerovniku za ispunjenje jamstvom preuzete obveze cjelokupnom svojom imovinom.”

Dokaz: 19. pregled odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1346/2017 od 28.02.2017.g.

9.5. Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci posl.br. RevT-277/2016 od 21.02.2017.g. također jasno ističe, cit:

„tužitelj kao jamac platac osobno odgovara tuženiku cjelokupnom imovinom za novčanu tražbinu označenu u predmetnim ugovorima - a koja je nastala prije otvaranja stečajnog postupka, odnosno

tuženik je ovlašten i od tužitelja zahtijevati ispunjenje svoga potraživanja iz navedenih ugovora: konkretno, **tuženik je osobni vjerovnik tužitelja** - i u vrijeme otvaranja stečajnog postupka je nad tužiteljem imao prema tužitelju imovinsko-pravnu tražbinu, **te je time "ujedno i stečajni vjerovnik u smislu odredbe članka 70. stavka 1. SZ-a"**.

Dokaz: 20. pregled odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Revt-277/2016 od 21.02.2017.g

Sve navedene odluke jasno govore da **osobna odgovornost stečajnog dužnika postoji tek ukoliko se tražbina može ostvarivati neograničeno iz cjelokupne imovine stečajnog dužnika.**

Ukoliko taj kumulativni uvjet ne postoji – vjerovnik nema niti može imati status stečajnog vjerovnika, odnosno razlučnog vjerovnika kao stečajnog vjerovnika (u smislu naprijed citiranih odredbi čl.109. st. 3. SZ u svezi sa čl. 153. SZ).

Ako vjerovnik nema ovlaštenje tražiti ispunjenje obveze neograničeno iz cjelokupne imovine dužnika, takav vjerovnik ima položaj tek i isključivo razlučnog vjerovnika koji tražbinu može ostvarivati samo i isključivo iz založnog prava (zaloza opterećenog založnim pravom).

10. Kako je naprijed elaborirano, društvo Ktitor d.o.o. neprijeporno i nedvojbeno nema pravo ostvarivati tražbinu iz cjelokupne imovine Dužnika, već samo i isključivo iz nekretnina opterećenih založnim pravom.

Time je odgovornost Dužnika ograničena isključivo na zalog (nekretnine opterećene založnim pravom) odnosno na stvarnopravnu odgovornost, što neprijeporno znači da društvo Ktitor d.o.o. nije razlučni vjerovnik kojemu je Dužnik ujedno i osobno odgovoran.

Ovdje je za (ponovno) ukazati na relevantne odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj: 108/12, 144/12 i 81/13; dalje: ZFPPN)

Odredbom čl. 56. ZFPPN je propisano da su razlučni vjerovnici oni vjerovnici koji imaju založno pravo ili pravo na namirenje na kojoj dužnikovoj stvari ili pravu koji su upisani u javnoj knjizi (zemljišnoj knjizi, upisniku brodova, zrakoplova, intelektualnog vlasništva i sl.).

Razlučni vjerovnici **koji se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje imaju pravo pokrenuti i voditi sudski ili javnobilježnički ovršni postupak radi prodaje stvari ili unovčenja prava** i nakon otvaranja postupka predstečajne nagodbe.

Odredbom čl. 59. ZFPPN-a je propisano da je razlučni vjerovnik ujedno vjerovnik u postupku predstečajne nagodbe **ako mu je dužnik osobno odgovoran i ako se odrekne prava na odvojeno namirenje** tijekom trajanja postupka predstečajne nagodbe.

11. Ktitor d.o.o. (odnosno njegov singularni materijalno-pravni prednik) nije se odrekao prava na odvojeno namirenje, stoga kao razlučni vjerovnik koji nije kao vjerovnik sudjelovao u postupku predstečajne nagodbe, ima pravo samo i isključivo pokretati ovršni postupak radi namirenja prodajom stvari na kojoj ima založno (razlučno) pravo.

Druge oblike postupaka takav razlučni vjerovnik jednostavno nije ovlašten pokretati. Uključivo i stečajni postupak (podnošenjem prijedloga za otvaranje stečajnog postupka).

Navedeno potpuno jasno proizlazi iz mišljenja Ministarstva financija – Porezne uprave od dana 10.03.2014, 19.03.2014 i 19.01.2015.g., koja se dostavljaju u privitku ovog podneska.

Dokaz: 21. pregled mišljenja Ministarstva financija – Porezne uprave od dana 10.03.2014
22. pregled mišljenja Ministarstva financija – Porezne uprave od dana 19.03.2014
23. pregled mišljenja Ministarstva financija – Porezne uprave od dana 19.01.2015

- 12.** Imajući u vidu sve naprijed elaborirano, a pogotovo činjenicu da je društvu Ktitor d.o.o. na pravomoćan način odbijen ovršni prijedlog kojim je tražio prisilno ostvarenje tražbine iz drugih dijelova imovine Dužnika koji nisu opterećeni njegovim založnim pravom (dakle pravomoćne odluke ovršnih sudova kojima isti jasno ukazuju da se društvo Ktitor d.o.o. može namirivati isključivo iz nekretnina opterećenih založnim pravom), to bi zaista trebalo biti nesporno da društvo Ktitor d.o.o. ima položaj isključivo i samo razlučnog (založnog) vjerovnika, a ne i osobnog vjerovnika Dužnika.

Uvažavajući navedeno, ovdje se ponovno apostrofira odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-3892/2001 od 14.11.2001.g., sukladno kojoj:

„Založni vjerovnik nije aktivno legitimiran podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, jer svoje potraživanje može ostvariti po pravilima Ovršnog zakona bez otvaranja stečajnog postupka.“

Dokaz: 24. pregled odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-3892/2001 od 14.11.2001.g.

To ujedno znači da društvo Ktitor d.o.o. kao založni/razlučni vjerovnik jednostavno nema aktivnu legitimaciju podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Dužnikom.

- 13.** Sukladno pravnom stavu iskazanom u odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske posl.br. U-III-3115/2015, aktivna legitimacija predlagatelja propisana je pretpostavka za pokretanje stečajnog postupka i mora biti ispunjena u kontinuitetu a ne samo u vrijeme podnošenja prijedloga za pokretanje stečajnog postupka.

Dužnik ujedno apostrofira kako se, sukladno stavovima Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženim u odlukama U-III-957/2014 od 14.01.2016., U-III-5036/2011 od 31.05.2012., U-III-3402/2007 od 02.06.2010., U-III-374/2008 od 27.10.2010., arbitrarnim se može ocijeniti pojedinačni akt pri čijem je donošenju njegov donositelj bez razboritih ili bez ikakvih razloga odstupio od ustaljene prakse, nije uzeo u obzir očigledno mjerodavan propis ili je mjerodavan propis pogrešno protumačio i primijenio, na način i u mjeri koja konkretni pojedinačni akt čini pravno neprihvatljivim

Zaključno i slijedom svega naprijed navedenog, a obzirom da društvo Ktitor d.o.o. kao predlagatelj jednostavno nema aktivnu legitimaciju niti opravdani pravni interes za pokretanje stečajnog postupka nad Dužnikom, to se predlaže bez odlaganja odbaciti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Dužnikom kao nedopušten.

U Splitu, 06. svibnja 2026.

Hoteli Vodice d.d. po punomoćniku: